

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520200275
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1520200275.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: G. X., Q. D. XX.XX.XXXX, D. X., Q. XX.XX.XXXX, G. X., Q. D. XX.XX.XXXX G. P. X., Q. D. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matka - Z. X.Č., Q. D. XX.XX.XXXX, W. R.: Y. XXXX/XX, XXX XX R. U., U.: Z. X, XXX XX U., zastúpená JUDr. Zuzanou Krutou, advokátkou, so sídlom: advokátskej kancelárie Slovenských partizánov 1130/50, 017 01 Považská Bystrica a otec - Z. T. X., Q. D.G. XX.XX.XXXX, W. R.: Y. XXXX/XX, XXX XX R. U., U.: Y. XX/X-X, XXXX X., N., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Viktor Mišík, s.r.o., so sídlom: Zámocká 1, Bratislava, IČO: 51 263 467, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11. februára 2020, č. k. 59P/10/2020 - 50, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11. februára 2020, č. k. 59P/10/2020 - 50 mení tak, že otec je povinný platiť výživné na maloletú G. X., Q. D. XX.XX.XXXX, v sume 100,- € mesačne, na maloletého D. X., Q. D. XX.XX.XXXX, v sume 100,- € mesačne, na maloletú G. X., Q. D. XX.XX.XXXX, v sume 80,- € mesačne a na maloletú P. X., Q. D.G. XX.XX.XXXX, v sume 80,- € mesačne, vždy do 15. dňa v každom kalendárnom mesiaci, k rukám matky.

II. Neodkladné opatrenie je vykonateľné jeho doručením a platí až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V o úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, vedeného pod sp.zn. 59P/11/2020.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 11. februára 2020, č. k. 59P/10/2020 - 50 vo forme neodkladného opatrenia nariadil otcovi platiť od 11.02.2020 výživné na maloleté deti: G. X.T., Q.. XX.XX.XXXX, v sume 150,- € mesačne, D. X.X., Q.. XX.XX.XXXX, v sume 150,- € mesačne, G. X.Ú., Q.. XX.XX.XXXX, v sume 100,- € mesačne a P. X.X., Q.. XX.XX.XXXX, v sume 100,- € mesačne, vždy do 15. dňa v každom kalendárnom mesiaci, k rukám matky až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu o výživnom v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 59P/11/2020. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V rámci svojho odôvodnenia súd prvej inštancie poukázal na to, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.01.2020 sa matka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia o uložení povinnosti na výživu maloletých detí X. sumu 250,- € mesačne na G., sumu 250,-€ mesačne na D., sumu 200,- € mesačne na G. a sumu 200,-€ mesačne na P., vždy do 15. dňa v mesiaci k jej rukám, až do právoplatnosti rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom za trvania manželstva.

Matka v rámci svojho návrhu uviedla, že v roku 2017 sa vzťahy v ich manželstve zhoršili, čo na maloleté deti zle vplývalo. Zmenilo sa chovanie otca, začal byť k nej negatívny, agresívny a náladový a celá starostlivosť o deti zostala na nej. Dňa 16.11.2019 sa aj s deťmi odsťahovala do podnájmu v Bratislave. Odvtedy hradí všetky výdavky sama, otec jej na deti nedáva žiadne peniaze a ponecháva si aj rodinné prídavky. Jej čistý mesačný príjem je vo výške 1.400,- € a čistý mesačný príjem otca je minimálne 3.000,- €. Napriek tomu, že otca opakovane vyzývala, aby jej na výživu detí začal prispievať, nebol ochotný sa s ňou na túto tému ani baviť.

3. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že na súde prvej inštancie sa od 17.01.2020 vedie na návrh matky konanie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva rodičov. Uznesením zo dňa 08.01.2020, č.k. 59P/223/2019-35, bol zamietnutý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia o úprave jeho styku s maloletými deťmi. Na Okresnom súde Považská Bystrica je na návrh matky od 21.11.2019 vedené konanie vo veci rozvodu manželstva rodičov a úpravy pomerov manželov na čas po rozvode k maloletým deťom.

4. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku a § 366 Civilného mimosporového poriadku a vecne tým, že z návrhu matky vyplýva, že v súčasnej dobe otec na výživu maloletých detí vôbec neprispieva. Je pritom jeho zákonnou povinnosťou podieľať sa na výžive detí bez ohľadu na to, do akej miery a akým spôsobom sú vzťahy medzi ním a matkou narušené. Matka má sice príjem zo zamestnania, súd prvej inštancie mal za to, že táto skutočnosť otca nezbujuje povinnosti prispievať na deti, až do doby rozhodnutia vo veci samej výživným pokrývajúcim ich základné životné potreby. Matkou navrhovaná výška výživného, ktorú zároveň požaduje tak v meritórnom konaní, t.j. v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, ako aj v rámci úpravy pomerov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, nie je podľa názoru súdu prvej inštancie výživným v nevyhnutnej miere, ktorého plnenie je možné neodkladným opatrením uložiť povinnému. Uvedené potvrdzuje samotná totožnosť navrhovaných súm v zmienených konaniach, v ktorých súd výživné bude určovať podľa kritérií zakotvených v príslušných hmotnoprávných zákonných ustanoveniach. Súd prvej inštancie uviedol, že za výživné v nevyhnutnej miere v danom prípade považuje sumu 150,- € u dvoch starších detí a sumu 100,- € u mladších detí, ktoré ako už bolo uvedené, budú dočasne pokrývať len najzákladnejšie životné potreby detí, až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o výživnom na čas do rozvodu manželstva rodičov. Pretože pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, súd prvej inštancie určil výživné na maloleté deti odo dňa nariadenia neodkladného opatrenia, t.j. od 11.02.2020.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia podal odvolanie otec. V rámci svojho odvolania otec uviedol, že odvolanie podáva v súlade s ustanovením § 355 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), ktoré odôvodňuje v intenciách ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku, § 365 ods. 1) písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že navrhovateľka v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia žiadala súd uložiť otcovi ich spoločných maloletých detí povinnosť prispievať na ich výživu z dôvodu, že: „od vtedy ako som sa s deťmi odsťahovala hradím všetky výdavky sama, nakoľko otec mi na maloleté deti nedáva žiadne peniaze.“ S uvedeným tvrdením matky otec zásadne nesúhlasí. Navrhovateľka v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia opomenula uviesť skutočnosť, že otec sa plnohodnotne o svoje všetky maloleté deti stará a plní si všetky svoje rodičovské povinnosti. Otec sa o svoje maloleté deti stará osobne, trávi s nimi čas, zabezpečuje ich dopravu do školských zariadení, ako i na mimoškolské krúžky. Maloleté deti u svojho otca i prespávajú, stravujú sa u neho a otec im aj zabezpečuje ich materiálne potreby. Zo sumáru vyplýva, že otec sa podieľa na nákladoch na svoje maloleté deti v rovnakej miere, ako ich matka, dokonca z prepočtu (dieťa/noc strávená u rodiča) vyplýva, že od momentu, kedy sa matka rozhodla zo spoločnej domácnosti odsťahovať, trávia maloleté deti väčší počet nocí u otca než u matky. Skutkový stav je 195 (dieťa/noc) u otca, ku 164 (dieťa/noc) u matky. S trávením času a prespávaním u otca sú pochopiteľne spojené i všetky náklady na stravu, desiate do školy, voľný čas a v neposlednom rade i dopravovanie autom každého dieťaťa do a zo školského zariadenia, čo predstavuje mimo osobnej starostlivosti i finančné náklady

spojené výlučne s potrebami maloletých vo výške 150,- € na stravu a 200,- € na pohonné hmoty mimo nákladov na bývanie a nákladov uvedených v prehľade. Otec poukázal na to, že súd prvej inštancie vydal neodkladné opatrenie na základe nesprávneho skutočného stavu, ktorý matka uviedla vo svojom návrhu, no neosvedčila ho žiadnymi dôkazmi, dokonca nepravdivo popísala rozhodné skutočnosti, ktoré následne súd aplikoval vo svojom odôvodnení. Nepravdivo popísané rozhodné skutočnosti sa vzťahujú najmä na matkou v návrhu uvedeného príjmu otca maloletých detí, ktorý navrhovateľka uviedla ako „minimálne 3.000,- € mesačne“, pričom príjem otca predstavuje sumu o polovicu nižšiu. V ďalšom sa navrhovateľka odvoláva na otcom si ponechávané rodinné prídavky. Otec má za to, že navrhovateľka nepreukázateľne navodzuje dojem, že otec má nadštandardný príjem i vďaka vysokým prídavkom na deti z Rakúskej republiky, pričom si ale musí byť vedomá skutočnosti, že predmetné rodinné prídavky sa viažu na pobyt maloletých v obci Kittsee, kde donedávna žili, a teda táto podmienka odsťahovaním maloletých do Bratislavy nie je ďalej splnená. Otec má za to, že otec hodnoverne preukázal svoj rovnaký podiel na výchove a výžive maloletých detí ako matka, no uvedomujúc si o 500,- € nižší príjem navrhovateľky žiada Krajský súd v Bratislave, aby uznesenie Okresného súdu Bratislava V zmenil tak, že nariadi otcovi platiť od 11.02.2020 výživné na maloleté deti: AS. X., Q. D. XX.XX.XXXX, v sume 100,- € mesačne, D. X., Q. D. XX.XX.XXXX, v sume 100,- € mesačne, G. X., Q. D. XX.XX.XXXX v sume 50,- € mesačne a P. X., Q. D. XX.XX.XXXX, v sume 50,- € mesačne, vždy do 15. dňa v každom kalendárnom mesiaci k rukám matky až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu o výživnom, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7P/5/2020. O trovách konania navrhol rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

8. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné čiastočne zmeniť (§ 388 Civilného sporového poriadku).

9. Podľa § 65 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

10. Podľa § 66 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. Podľa § 67 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Podľa § 366 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

13. Podľa § 367 ods. 1 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

14. Podľa § 367 ods. 3 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

15. Podľa § 367 ods. 4 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia súd môže doručiť účastníkom až pri uskutočnení jeho výkonu, ak je predpoklad, že by bol výkon rozhodnutia inak zmarený. Účastníkom, ktorí neboli prítomní pri výkone uznesenia, doručí súd uznesenie spolu so zápisnicou o priebehu výkonu dodatočne.

16. Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

17. Podľa ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

18. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

19. Neodkladné opatrenie, ktorým súd ukladá platenie výživného v nevyhnutnej miere možno nariadiť bez zreteľa na to, o aké výživné ide. Dôležité je len to, že sa uplatňuje nárok na výživné, ktorého právny dôvod spočíva v ustanoveniach Zákona o rodine, to znamená, že výživné poskytované na inom než zákonom podklade, nemožno chrániť neodkladným opatrením. Z ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Medzi jednotlivými druhmi vyživovacej povinnosti má vyživovacia povinnosť rodičov k deťom významné postavenie. Vyživovacia povinnosť zaťažuje oboch rodičov, bez ohľadu na to, či sa dieťa narodilo v manželstve. Pre zákonný vznik tejto vyživovacej povinnosti je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa, jej zánik zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. V tejto veci je aktívne legitimovaný ten, komu patrí zákonom ustanovený nárok na výživné a osvedčí ho spôsobom, ktorý predpisuje Zákon o rodine, teda uvedie a osvedčí rodinný vzťah, ktorý opodstatňuje platenie výživného. Osvedčenie nariadenia neodkladného opatrenia vyžaduje aj schopnosti a možnosti povinného platiť výživné v zmysle Zákona o rodine. Podľa ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Napriek tomu, že sa osvedčujú schopnosti a možnosti povinného rodiča, obsahom neodkladného opatrenia bez zreteľa na to, ktorý druh vyživovacej povinnosti sa má plniť, je výživné v nevyhnutnej miere. Pri určení výživného v nevyhnutnej miere sa rozsah výživného v neodkladnom opatrení zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne aj limitom schopností a možností povinného. Výrok neodkladného opatrenia nepredurčuje obsah meritórneho rozhodnutia, pritom výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných osobných životných potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie dávky výživného. Výživné priznané neodkladným opatrením má nevyhnutnú mieru jeho plnenia aj pre oprávnenú osobu. Výživné bez ohľadu na oprávnené potreby navrhovateľa resp. maloletého dieťaťa má postačovať na uhrádzanie základných životných potrieb a tento limit sa vzťahuje na všetky druhy vyživovacích povinností. Začiatkom plnenia vyživovacej povinnosti je deň rozhodnutia o neodkladnom opatrení, pričom týmto opatrením o platení výživného v nevyhnutnej miere sa nerozhodlo o tom, že je daný základ pre určenie vyživovacej povinnosti v konaní vo veci samej.

20. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že matka maloletých detí podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd uložil otcovi povinnosť platiť na výživu maloletých detí X. sumou 250,- € mesačne na G., sumou 250,-€ mesačne na D., sumou 200,- € mesačne na G. a sumou 200,- € mesačne na P., vždy do 15. dňa v mesiaci k jej rukám, až do právoplatnosti rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom za trvania manželstva. V tomto prípade odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie vzhliadol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako čiastočne dôvodný. Skutočnosti tvrdené matkou v rámci podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia však boli čiastočne vyvrátené otcom v rámci podaného odvolania. Matka v rámci svojho návrhu uviedla, že dňa 16.11.2019 sa aj s deťmi odsťahovala do podnájmu v Bratislave. Odvtedy hradí všetky výdavky sama, otec jej na deti nedáva žiadne peniaze a ponecháva si aj rodinné prídavky. Otec zas v rámci svojho odvolania uviedol, že sa plnohodnotne o svoje všetky maloleté deti stará a plní si všetky svoje rodičovské povinnosti, trávi s nimi čas, zabezpečuje ich dopravu do školských zariadení, ako i na mimoškolské krúžky. Maloleté deti u svojho otca i prespávajú, stravujú sa u neho a otec im aj zabezpečuje ich materiálne potreby. Zo sumáru vyplýva, že otec sa podieľa na nákladoch na svoje maloleté deti v rovnakej miere, ako ich matka, dokonca z prepočtu (dieťa/noc strávená u rodiča) vyplýva, že od momentu, kedy sa matka rozhodla zo spoločnej domácnosti odsťahovať, trávajú maloleté deti väčší počet nocí u otca než u matky. Podľa priloženého rozpisu je skutkový stav taký, že deti spali u otca 195 x (dieťa/noc), zatiaľ, čo u matky 164 x (dieťa/noc). Napriek uvedenému otec v rámci podaného

odvolania navrhol, že bude platiť na maloletú G. a D. sumou 100,- € mesačne na každého a na maloletú G. G. P. sumou vo výške 50,- € mesačne na každé dieťa.

21. Odvolací súd pri určovaní výšky výživného na maloleté deti prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie v tomto prípade nenahrádza rozhodnutie vo veci samej, nakoľko toto iba zabezpečuje stanovenie nevyhnutnej výšky vyživovacej povinnosti zo strany otca v prospech maloletých detí. Keďže otec takpovediac vyvrátil tvrdenia matky, uvedené v rámci návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom matka sa k odvolaniu otca nevyjadrila, bolo potrebné ustáliť, že rodičia takpovediac zabezpečujú výživu maloletých detí, ako starostlivosť o maloleté deti pomerne t.j. každý rodič približne rovnaký počet dní. Je pravdou, otec v rámci odvolania uviedol, že majú s matkou odlišný príjem, a preto navrhol prispievať na dve staršie deti výživným vo výške 100,- € mesačne a na dve mladšie deti výživným vo výške 50,- € mesačne. Súd nie je viazaný návrhom matky ani otca a sám môže zvážiť a určiť, aká suma je v tom-ktorom prípade nevyhnutnou, teda môže stanoviť aj nižšiu, prípadne vyššiu sumu, ako je žiadané v návrhu. Odvolací súd vychádzajúc z dikcie ust. § 366 CMP, podľa ktorého môže súd nariadiť neodkladným opatrením platiť výživné v nevyhnutnej miere, v spojení so zákonom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 183/2019 Z. z., ktoré upravuje sumy životného minima na 146,64 € mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu a na 95,96 € mesačne, ak ide o nezaopatrené dieťa alebo zaopatrené nepĺnoleté dieťa, a s ohľadom na vek maloletých detí dospel k záveru, že pri maloletej G. (11 rokov) a pri maloletom D. (8 rokov) je dôvodné stanoviť otcovi neodkladným opatrením povinnosť prispievať na ich výživu sumou 100,- € mesačne na každé z detí, a na maloletú G. (5 rokov) a maloletú P. (3 roky) sumou po 80,- € mesačne, na každú z nich. Uvedenú výšku vyživovacej povinnosti odvolací súd ustálil s prihliadnutím na vek maloletých detí, ako aj s poukazom na skutočnosť, že rodičia sa so starostlivosťou o maloleté deti striedajú, pričom s úhradou nákladov na maloleté deti sa primerane delia.

22. Odvolací súd v závere zdôrazňuje, že až v konečnom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie uvedie výšku vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, t.j. po vykonanom dokazovaní. Pri určovaní výživného a to aj v rámci nariadeného neodkladného opatrenia t.j. v nevyhnutnej miere je potrebné brať na zreteľ nielen to, že sa určuje výživné v nevyhnutnej miere, a teda posudzujú sa iba nevyhnutné náklady a výdavky na dieťa, ale je potrebné pri stanovení nevyhnutnej výšky vyživovacej povinnosti prihliadnuť aj na vek maloletých detí, ich potreby, potrebu naliehavosti a dočasnej úpravy pomerov. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil (§ 388 CSP) a určil výživné na maloleté deti avšak iba v nevyhnutnej miere t.j. vo výške 100,- € na maloletú G. G. J. D. a vo výške 80,- € na maloletú G. G. J. P.. Toto neodkladné opatrenie bude trvať na čas do právoplatného skončenia konania o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, ktoré je vedené na súde prvej inštancie pod sp.zn. 59P/11/2020.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).